УДК 378.115:377.1:687.1 **Т. М. Васенок**

ФОРМУВАННЯ ПРОЕКТНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ПТНЗ ШВЕЙНОГО ПРОФІЛЮ ПІД ЧАС ПРОФЕСІЙНО-ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Стаття присвячена проблемі формування проектної культури майбутніх викладачів спецдисциплін ПТНЗ швейного профілю. Розкрито можливості впливу найновіших технологій у галузі інженерії на рівень підготовки конкурентоспроможних фахівців швейної галузі. Запропоновано для навчально-виробничого процесу альтернативний варіант автоматизації процесу проектування жіночого плечового виробу.

Ключові слова: *проектна культура, автоматизація процесу проектування одягу.*

Постановка проблеми. Сучасні глибокі політичні, економічні та соціальні перетворення в Україні суттєво вплинули на ринок праці. На сьогодні перелік необхідних професій швидко оновлюється. При цьому створюються нові професії й спеціальності, оскільки ті, що існували раніше, уже не відповідають вимогам ринку праці. Одночасно висуваються нові вимоги до змісту і процесу підготовки фахівців.

Зміни і розвиток нових для країни відносин, підвищення ролі фахівців у розвитку промисловості вимагають підвищення якості підготовки висококваліфікованих спеціалістів, які неодмінно висувають нові завдання перед викладацьким складом різних навчальних закладів. Викладачі спецдисциплін мають шукати нові підходи до визначення, дослідження, усвідомлення й удосконалення, інколи навіть переорієнтації, навчального процесу у своїх навчальних закладах.

Суттєві зміни у вітчизняному професійному освітньому просторі, вимоги, що висуваються до фахівців ринком праці, акцентують увагу на необхідності створення належних умов для забезпечення країни якісним трудовим потенціалом. Означені чинники істотно впливають на всі компоненти системи професійної підготовки молоді: її цілі, зміст, принципи, методи, засоби, систему контролю та оцінювання результативності функціонування, визначають напрями її вдосконалення у навчальних закладах.

Професійна освіта здійснює підготовку фахівців з урахуванням перспектив розвитку освіти і вдосконалення виробництва. Підготовка фахівців високого кваліфікаційного рівня потребує від викладачів глибоких педагогічних знань, ґрунтовної загальної, технологічної, виробничої й проектної культури.

Принципово новим явищем освітянської практики сьогодні є проектна культура. Проектування стає для педагогіки специфічним способом «майбутньотворення». Феномен проектної культури не тільки дедалі більше привертає увагу дослідників – філософів, істориків, теоретиків культури, методологів проектування, але і стає однією з найважливіших складових сучасного освітнього процесу. Система підготовки фахівців має бути приведена у більш сучасну та ефективну відповідність до потреб економіки країни та потреб у кваліфікованих кадрах усіх професійних сфер.

Швейна галузь легкої промисловості третього тисячоліття перебуває у вкрай критичному стані. Сучасний стан ринку швейних виробів характеризується домінуванням товарів імпортного виробництва. З метою покращення ситуації у вітчизняній швейній галузі відбувається посилення вимог до професійно-практичної підготовки фахівців різних рівнів, скорочення обсягів некваліфікованої та малокваліфікованої праці у виробничому процесі, зростання конкуренції на ринку праці та готової продукції масового попиту.

Забезпечити виконання сучасних вимог виробництва мають компетентні, висококваліфіковані фахівці, конкурентоспроможні на ринку праці. Тому серед основних орієнтирів національної освіти є формування проектної культури у майбутніх викладачів спецдисциплін професійно-технічних навчальних закладів (ПТНЗ) швейного профілю. *Проблема* формування проектної культури сьогодні є актуальною для системи професійної освіти, оскільки вона відповідає потребам формування нової якості викладача ПТНЗ і є

здатною розв'язати суперечності між вимогами ринку праці та готовністю викладачів до підготовки конкурентоспроможного випускника ПТНЗ тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Завдання підготовки молоді до професійної діяльності стояли і стоятимуть перед людством завжди. Питання професійної підготовки майбутніх фахівців «високої кваліфікації, здатних здійснювати соціально-професійну та виробничо-технологічну діяльність … є першочерговим, пріоритетним напрямом розвитку вищої освіти» [3, с. 5] і постійно перебуває у центрі уваги педагогів.

Проблема підготовки педагогічних працівників, і працівників з професійно-педагогічною освітою зокрема, розглядається багатоаспектно.

Питання характеру і змісту професійно-педагогічної діяльності розглядалися у роботах В. Безрукової, С. Гончаренка, О. Коваленко, Н. Кузьміної, Н. Ничкало, В. Радкевич та ін.; питання підготовки викладачів спеціальних дисциплін (інженерів-педагогів) досліджували Л. Горбатюк, С. Гура, Т. Дев'ятьярова, С. Дичковський, О. Макаренко, О. Прохорова, Т. Чаусова, Т. Яковенко; підготовкою фахівців із залученням до проектної діяльності займалися М. Бондаренко, О. Дубасенюк, С. Ізбаш, Л. Кондратова, І. Кольцовська, Л. Лісіна, В. Шеховцова, Г. Шкільова та ін. Серед них підготовкою фахівців швейного профілю займалися Н. Алік, І. Гриценок, О. Здолбнікова, О. Кириченко, Г. Омельченко, Н. Родіонова, М. Рябчиков, Л. Тархан та ін.

Проблему формування і розвитку проектної культури розглянуто у багатьох дослідженнях. Значну увагу проектній культурі із філософських позицій приділяли такі дослідники: М. Ахметова, В. Сидоренко, Л. Филимонюк, О. Яцюк. Проектну культуру висвітлювали в працях вітчизняні та зарубіжні вчені, педагоги-практики: А. Ашеров, Л. Бережна, А. Бойчук, В. Шеховцова (Україна); О. Генісаретський, Т. Желтухінська, Н. Запесоцька, В. Калдузова, І. Кольцовська, А. Кравцов, Т. Криночкіна, М. Потапова, Е. Румянцева, М. Сметаніна, Н. Тараканова, Н. Топіліна (Росія) та ін.

Аналіз досліджень дозволяє зрозуміти проектну культуру як спосіб творчої самореалізації людини [1]. Разом з тим у роботах дослідників залишаються недостатньо вивченими засоби формування проектної культури майбутніх викладачів ПТНЗ.

Проблема навчання молодого покоління належить до найскладніших у сучасній педагогіці. Формування професійно грамотної особистості, підготовленої до життя і активної трудової діяльності в умовах сучасного високотехнологічного, інформаційного суспільства, забезпечується змістом навчання. Зміст навчання майбутніх викладачів професійно-технічних навчальних закладів кожного вищого навчального закладу вміщує теоретичне навчання, практичне навчання та проектування.

Оскільки одним із основних компонентів навчального процесу і джерелом знань майбутніх фахівців є зміст навчання, тому **метою статті** є аналіз змісту навчання майбутніх викладачів спеціальних дисциплін ПТНЗ швейного профілю. Отже, цілком закономірним нашим **завданням** стає необхідність проаналізувати зміст циклу професійно-практичної підготовки майбутніх викладачів спеціальних дисциплін ПТНЗ швейного профілю і виявити засоби формування проектної культури майбутніх викладачів ПТНЗ.

Виклад основного матеріалу. Професійно-практична підготовка кваліфікованих робітників швейної галузі відбувається у професійно-технічних навчальних закладах швейного профілю. Підготовка майбутніх фахівців галузі визначається рівнем кваліфікації викладачів спеціальних дисциплін ПТНЗ. У сучасних умовах реформування освіти суттєво змінюється статус педагога (викладача). Відповідно зростають і вимоги до рівня його професіоналізму. Реалізація цього завдання суспільства залежить від рівня кваліфікації викладацьких кадрів і якості викладання. Вони мають передбачати, прогнозувати, аналізувати та обирати раціональні шляхи навчання, застосовувати найновіші технології (в галузі інженерії у тому числі).

Одними із найголовніших чинників ефективності навчально-виробничого процесу сьогодення є компетентність викладача і рівень сформованості проектної культури. Нині підготовка випускників вищих навчальних закладів до педагогічної діяльності в ПТНЗ,

механізм формування їх професійної компетентності й проектної культури сьогодні зовсім інший, ніж у попередніх поколінь.

Ураховуючи потребу нашої країни у висококваліфікованих фахівцях і швейної, і педагогічної галузей з високим рівнем культури, духовності, соціальної і творчої активності, здатних до постійного особистісного професійного самовдосконалення, адекватного виконання функціональних обов'язків, творчого вирішення поставлених виробничих та освітніх завдань в умовах динамічних змін на ринку праці, актуальною є проблема формування проектної культури майбутніх викладачів ПТНЗ.

Зміст навчання як один із основних компонентів навчального процесу представлений змістом навчального матеріалу кожної конкретної дисципліни. Оскільки педагогічне та інженерне проектування є важливими складовими праці викладача спеціальних дисциплін ПТНЗ швейного профілю, то зміст навчання майбутніх викладачів передбачає вивчення дисциплін кількох циклів. За обсягом і наповнюваністю виділяється цикл природничо-наукової, професійної та практичної підготовки (фахової та професійно орієнтованої підготовки).

Професійна і практична підготовка майбутніх викладачів спеціальних дисциплін ПТНЗ передбачає підготовку до майбутньої професійної проектно-конструкторської діяльності, пов'язаної з розробленням технічних об'єктів – з їх проектуванням. Проектно-конструкторська діяльність працівників швейної галузі пов'язана з проектуванням швейних виробів. Реалізацію цього завдання покладено на дисципліни «Моделювання швейних виробів», «Конструювання швейних виробів», «Проектування швейних виробів», «Комп'ютерне проектування одягу».

Розглянемо призначення кожної із зазначених вище дисциплін у фаховій підготовці майбутніх викладачів ПТНЗ швейного профілю.

Основними процесами, що визначають якість одягу на стадії «домашинного» проектування швейних виробів, є моделювання і конструювання.

Метою дисципліни «Моделювання швейних виробів» є ознайомлення студентів і їх навчання моделювання та художнього оформлення одягу: поняття стилю і моди, історія моделювання і принципи художнього оформлення одягу, теоретичні основи композиції і моделювання костюма, елементи, засоби і закономірності композиції, принципи формування одягу, етапи творчого процесу, методи і специфіка художнього проектування костюма як об'єкта дизайну, використання творчих джерел під час моделювання, а також сучасні тенденції і напрями у моделюванні. Головне завдання курсу як наукової дисципліни полягає у вивченні сучасних теоретичних основ художнього проектування одягу, матеріалів з історії костюма, стилів і моди; принципів моделювання і художнього оформлення основних видів одягу; питань моделювання костюма як об'єкта дизайну.

Зміст дисципліни «Моделювання швейних виробів» передбачає вільне орієнтування у моделюванні і сучасному художньому оформленні одягу; знання теоретичних основ композиції і моделюванні костюма, елементів, засобів і закономірностей композиції, принципів формування одягу, етапів творчого процесу, методів і специфіки художнього проектування костюма як об'єкта дизайну, використання творчих джерел при моделюванні, а також сучасних тенденцій і напрямів у моделюванні. Предметом дисципліни є найважливіша частина процесу проектування одягу – моделювання швейних виробів, що складається з двох етапів: технічного і художнього моделювання одягу.

Метою дисципліни «Конструювання швейних виробів» є ознайомлення студентів і їх навчання основ антропології та конструювання швейних виробів, розмірної стандартизації одягу, контролю якості конструкторських робіт. Головне завдання курсу як наукової дисципліни полягає у вивченні сучасних методів проектування деталей одягу, тобто наданні деталям необхідних форм та розмірів відповідно до форм та розмірів тіла людини; вивчення гігієнічних вимог до одягу; властивостей матеріалів; сучасного стилю та моди; економічних витрат сировини та матеріалів; технологічності обробки виробу в процесах пошиття одягу. Велику роль в економічному використанні матеріалів відіграє вдосконалення конструкції одягу.

Зміст дисципліни «Конструювання швейних виробів» передбачає вільне орієнтування у напрямах моди, диференційований підхід до вибору моделей для людей, які мають різну поставу і вікові антропологічні особливості; уміння аналізувати модель і визначати, якими конструктивними способами і прийомами можуть бути вирішені силует, форма, покрій і декоративно-конструктивні елементи виробу для конкретної людини; знання основ морфології і антропології для зняття вимірів фігури, розрахункових формул і графічних прийомів побудови креслень конструкцій, які відрізняються достатньою точністю; виготовлення одягу з однією приміркою або без неї. Важливою складовою навчального курсу є закріплення теоретичних знань і практичних навичок у конструюванні чоловічого, жіночого, дитячого одягу відповідно до зовнішнього виду і форми обраної моделі. Предметом дисципліни є найважливіша частина процесу проектування одягу – конструювання швейних виробів, що складається з двох послідовних етапів: творчого (вибір методу конструювання) і технічного (розроблення креслень конструкції деталей та вузлів виробу), а також іншої робочої документації.

В умовах ринкової економіки фахівець повинен не тільки мати ґрунтовні базові знання з обраної професії, а й уміти самостійно оновлювати їх, виконувати творчий пошук, приймати нетрадиційні рішення. З підвищенням вимог до якості підготовки сучасних спеціалістів виникає потреба у підвищенні загального інженерного рівня фахівця легкої промисловості.

Проектування одягу є одним з найважливіших етапів формування якості одягу, ефективності його виробництва. Проектування і виготовлення швейних виробів має кілька виробничих процесів. Сучасний рівень проектування у швейній галузі доводить її неконкурентоспроможність на споживчому ринку. Вимогами сьогодення є прискорення темпів виробництва, високої динаміки змінюваності моделей одягу, розширення асортименту виробів, скорочення часу на розроблення нових моделей одягу. Це вимагає переосмислення методології і технології проектування, переміщення аспектів з трудомістких проектних процедур на наукомісткі процедури.

Проектування – процес складання опису, необхідного для створення в заданих умовах ще не існуючого об’єкта на основі первинного опису цього об’єкта і (чи) алгоритму його функціонування [5]. Проектування містить комплекс робіт з пошуку, дослідження, розрахунків і конструювання, що мають на меті отримання опису предмета проектування, необхідного і достатнього для створення нового виробу чи реалізації нового процесу, що задовольняє заданим вимогам. Проектування – це складний специфічний вид творчої діяльності людини, заснований на глибоких наукових знаннях і творчому пошуку, використанні нагромадженого досвіду і навичок у певній сфері, не позбавлений, однак, потреби виконання трудомістких рутинних робіт [5].

Процес проектування одягу містить етапи моделювання, конструювання і технології виготовлення як різновиду художнього і технічного проектування. Результатом цього процесу є модель (зразок) виробу і комплект документації, що визначає будову виробу і містить усі дані, потрібні для виготовлення, контролю та експлуатації виробу. Цикл робіт від створення нової моделі до запуску в технологічний потік залишається тривалим. Зростання обсягу проектних робіт в умовах частої змінюваності моделей особливо гостро ставить завдання скорочення термінів і підвищення якості процесу проектування. Одним із засобів вирішення цієї проблеми є комплексна комп’ютеризація та автоматизація процесів підготовки виробництва та впровадження систем автоматизованого проектування (САПР).

Система автоматизованого проектування (САПР) – це організаційно-технічна система, яка складається з комплексу засобів автоматизації проектування, що взаємодіє з підрозділами проектної організації та виконує автоматизоване проектування [4].

Упровадження комп’ютерних технологій у швейне виробництво змінює функції сучасного фахівця, інженера-викладача в галузі технології, конструювання і моделювання швейних виробів у процесі автоматизованого проектування. Глибоке освоєння методологічних і теоретичних основ комп’ютерного проектування є необхідною умовою підготовки висококваліфікованих фахівців.

Головною метою навчальної дисципліни «Комп’ютерне проектування одягу» є надання

студентам знань, умінь і практичних навичок у застосуванні досвіду інженерного автоматизованого проектування під час розроблення проектів швейних виробів й прийняття проектного рішення; вільне володіння методами аналізу, синтезу та оптимізації параметрів проектного завдання будь-якої складності.

Якщо розглядати загальний процес автоматизації у швейній галузі, то можна зазначити, що конструктори одягу або дуже консервативні й не мають бажання автоматизувати свою працю, або запропоновані комп'ютерні технології не забезпечують вирішення основних теоретичних і практичних завдань (Л. Агошков, М. Колосніченко, Г. Кононенко, К. Процик, В. Щербань).

Розвиток комп'ютерних технологій у нашій країні розпочався значно пізніше, ніж у розвинутих країнах. Сьогодні існує кілька десятків систем автоматизованого проектування одягу, які відрізняються не тільки надійністю, продуктивністю, комплектом обладнання, ціною, сумісністю з іншими системами, а й обсягом та якістю виконання різних етапів конструкторської та технологічної підготовки виробництва одягу (О. Костюкевич, Г. Параска, К. Процик). У конструкторській частині системи автоматизованого проектування обумовлені параметричним або графічним представленням лекал у комп'ютері.

Виготовленням одягу люди займалися з глибокої давнини. Кожна епоха по-своєму вирішувала проблему передавання багатовікового досвіду зі створення одягу наступним поколінням. Сьогодення доводить, що людина XXI століття не готова відмовитися від одягу.

Одяг у нашій країні виготовляється на підприємствах промислового або індивідуального виробництва. Під час промислового виробництва до конструкції виробу висувають такі вимоги: зовнішній вигляд виробу має відповідати зразку моделі; виріб повинен мати добру посадку на фігурі людини; конструкція має бути технологічною, тобто не трудомісткою у виготовленні. В умовах індивідуального виготовлення одягу конструкція повинна мати максимально можливу точність посадки виробу на фігурі з метою скорочення кількості примірок до однієї і т.д.

Кваліфіковане інженерне проектування і виготовлення швейних виробів передбачає високий рівень знань і вмінь з конструювання одягу. Головне завдання фахівців галузі полягає у попередньому інженерно-технічному розробленні базових конструкцій і зразків одягу. На їхній основі створюються різноманітні моделі-модифікації з урахуванням розвитку художнього стилю, зміни вимог споживачів та інших чинників. Трудомісткість підготовки базових конструкцій у загальному процесі створення одягу становить близько 60–70 %. При цьому характерною особливістю є використання традиційних методів конструювання, заснованих на площинному вирішенні завдань об'ємного проектування [2].

Основним завданням конструювання одягу як найважливішої частини проектування виробів було і залишається отримання з плоскої тканини та інших текстильних матеріалів просторової форми виробу і рішення зворотного завдання – побудова розгорток деталей одягу, заданих ескізом або зразком моделі. Оскільки одяг, який щільно облягає фігуру людини, не є закономірною поверхнею, а тільки візуально наближається за силуетом до геометричної фігури, отримати точну розгортку деталей одягу неможливо. Точність деталей виробу визначається здібностями виконавців [6].

Конструювання одягу як найважливіша частина проектування виробів передбачає використання різних методик конструювання. Зміст навчального матеріалу з проектування (конструювання) швейних виробів становить узагальнений багатовіковий досвід кравців з виготовлення одягу. Відсутність єдиної методики конструювання одягу, єдиних поглядів на процес конструювання спричинили існування великої кількості спеціальної літератури щодо методик конструювання. Кожна з них є науково обґрунтованою і враховує закономірності змінюваності розмірів тіла людини, але час від часу не влаштовує фахівців швейної галузі. Всі наявні в промисловості системи і методики конструювання, що використовуються у процесі розроблення конструкції одягу, відрізняються одна від одної, головним чином, структурою розрахункових формул і способом графічних побудов.

Практика доводить, конструювання швейних виробів у навчальних закладах XXI ст., орієнтованих на підготовку кадрів для швейної галузі, продовжують навчати традиційно:

використовують різні методики конструювання з ручним методом побудови креслень конструкцій. Опитування викладачів вишів, власний досвід роботи засвідчують, що у професійній навчально-виробничій діяльності фахівців галузі окремі методики конструювання виправдовують себе тільки в окремих ситуаціях. Відсутність єдиної методики конструювання, яка могла б задовольнити вимоги освіти і виробництва країни, спричиняє безліч проблем у педагогічній і швейній галузях через незадовільний кінцевий результат. Тільки великий практичний досвід роботи, професіоналізм фахівця (від кваліфікованого робітника до інженера або викладача спецдисциплін) допомагає правильно обрати методику конструювання для навчання своїх учнів і для виготовлення одягу.

На сучасному етапі промислового розвитку та економічної нестабільності України у складній ситуації опинилася швейна галузь легкої промисловості. Останніми роками суттєво зменшилася кількість великих підприємств з виготовлення одягу і навпаки, збільшилася кількість підприємств індивідуального та невеликих підприємств масового виготовлення одягу.

Сучасний швидкий розвиток комп'ютерних технологій змушує переусвідомити ідеологію процесів ручного проектування щодо громіздких математичних розрахунків, методів електронно-обчислювальної техніки і можливостей комп'ютерної графіки. Використання комп'ютерних технологій дозволить перевести професійну діяльність викладача спеціальних дисциплін ПТНЗ швейного профілю на новий, більш високий якісний рівень, скоротити час і підвищити якість процесу проектування у професійній діяльності майбутніх фахівців галузі.

Визначаючи значущість комп'ютерних технологій, керівництвом швейної галузі було придбано кілька видів систем автоматизованого проектування одягу. Але через високу ціну таких систем їх можна було встановити тільки на великих підприємствах. На підприємствах індивідуального та невеликих підприємствах масового виготовлення одягу фахівці продовжують працювати у ручному режимі.

Навчальні заклади, в яких відбувається професійна підготовка майбутніх фахівців швейної галузі, придбання кількох видів систем автоматизованого проектування для навчально-виробничого процесу є неможливим через високу вартість. Цей чинник негативно впливає на процес професійно-практичної підготовки майбутніх фахівців галузі та формування у них проектної культури, як того вимагає сьогодення. Доступним залишається традиційний ручний метод проектування одягу.

Нами була здійснена спроба автоматизувати процес проектування (конструювання) жіночого плечового виробу. В основу розробки було покладено розроблену нами безрозрахункову методику конструювання. З метою отримання креслення основи жіночого плечового виробу в автоматизованому режимі було застосовано комп'ютерну програму Delphi.

Розроблення базової конструкції одягу в автоматизованому режимі значно полегшило, спростило та прискорило процес проектування швейного виробу. Швидкий метод побудови розгорток поверхні одягу дозволив вивільнити час на другий етап проектування одягу – моделювання. Користувачам залишалося більше часу на творчу частину роботи – нанесення фасонних ліній і отримання запроектованої моделі виробу на папері.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Професійно-практична підготовка майбутніх викладачів спеціальних дисциплін ПТНЗ швейного профілю передбачає підготовку за дисциплінами«Моделювання швейних виробів», «Конструювання швейних виробів», «Проектування швейних виробів», «Комп'ютерне проектування одягу». Наявність зазначених дисциплін є науково обґрунтованою і необхідною для підготовки викладачів ПТНЗ та формування у них основ проектної культури. Автоматизація процесу конструювання швейних виробів здатна забезпечити країну якісним трудовим потенціалом, надати якісну професійну підготовку з урахуванням вимог сьогодення, забезпечити трудоресурсну безпеку країни і сприяти формуванню проектної культури у фахівців швейної галузі.

Спроможність швидко отримати конструкцію виробу дала можливість отримати значний економічний ефект завдяки підвищенню продуктивності праці, скороченню витрат на

проектування, раціональному використанню сировини й робочої сили, підвищити інженерний рівень процесу проектування моделей одягу з більш ефективним використанням інженерних кадрів, вивільнити час для творчої проектної діяльності, а також підготувати конкурентоспроможних фахівців на ринку праці.

Таким чином, для успішної педагогічної, проектно-конструкторської діяльності майбутніх фахівців і педагогічної, і швейної галузей у сучасних умовах розвитку суспільства, підвищення рівня сформованості проектної культури виявилося достатнім удосконалити зміст навчального матеріалу, засоби навчання і автоматизувати процес проектування.

Матеріал статті не вичерпує всіх аспектів зазначеної проблеми і відкриває нові перспективи для формування проектної культури майбутніх викладачів ПТНЗ, подальшої автоматизації методик побудови конструкцій одягу різного асортименту для використання у навчально-виробничій діяльності майбутніх фахівців та підвищення якості їхньої професійно-практичної підготовки.

Подальші дослідження планується провести у напрямі вивчення проблем формування проектної культури майбутніх кваліфікованих робітників швейної галузі.

Список використаних джерел

1. Бережна Л. Проектна культура як основний спосіб реалізації інноваційної педагогічної діяльності [Електронний ресурс] / Л. К. Бережна // Теорія та методика управління освітою. – 2010. – № 3. – Режим доступу : http://tme.umo.edu.ua/

2. Білевич А. Ю. Удосконалення методів проектування базових конструкцій верхнього жіночого одягу : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. техн. наук : спец. 05.19.04 «Технологія швейних виробів» / А. Ю. Білевич. – К., 1999. – 20 с.

3. Концепція розвитку інженерно-педагогічної освіти в Україні: проект / [за ред.О. Е. Коваленко]. – Х. : УІПА, 2004. – 20 с.

4. Пашкевич К. Л. Нові технології: програма візуалізації одягу в тривимірному просторі JULIVICLO3D / К. Л. Пашкевич // Легка промисловість. – 2015. – № 2.

5. Славінська А. Л. Методи типового проектування одягу / А. Л. Славінська. – Хмельницький : ХНУ, 2012. – 179 с.

6. Янчевская Е. А. Конструирование верхней женской одежды / Екатерина Александровна Янчевская. – М. : Легпромбытиздат, 1989. – 240 с.

Т. М. Васенок

ФОРМИРОВАНИЕ ПРОЕКТНОЙ КУЛЬТУРЫ БУДУЩИХ ПРЕПОДАВАТЕЛЕЙ СПЕЦИАЛЬНЫХ ДИСЦИПЛИН ПТУЗ ШВЕЙНОГО ПРОФИЛЯ В ПРОЦЕССЕ ПРОФЕССИОНАЛЬНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ ПОДГОТОВКИ

Статья посвящена проблеме формирования проектной культуры будущих преподавателей спецдисциплин ПТУЗ швейного профиля. Раскрыты возможности влияния новейших технологий в области инженерии на уровень подготовки конкурентоспособных специалистов швейной отрасли. Предложено для учебно-производственного процесса альтернативный вариант автоматизации процесса проектирования женской плечевой одежды.

Ключевые слова: проектная культура, автоматизация процесса проектирования одежды.

T. Vasenok

FORMING FUTURE SPECIAL SUBJECT TEACHERS' DESIGN CULTURE IN GARMENT INDUSTRY VOCATIONAL SCHOOLS DURING THE PROFESSIONAL AND PRACTICAL TRAINING

The article deals with the problem of forming the design culture of special subject teachers in garment industry vocational schools. The possibilities of the modern technology impact in engineering on the level of competitive garment industry specialists' training have been revealed. An alternative automation of the woman's shoulder wear design process has been suggested for the educational and production process.

Key words: design culture, automation of designing clothes.